

обърне внимание върху обстоятелството, че почти половината (общо 11) от издаваните в Браила български вестници са имали хумористичен характер и в това отношение градът е безспорният лидер сред другите центрове на възрожденската журналистика.

Друг възможен изход за преодоляване несъвършенствата на опитите за модерен прочит на развитието на доосвобожденската ни журналистика е да се опрем на оценките на самите възрожденски българи. Признавам обаче, че ако се доверим изцяло на предците си от XIX в., рискуваме да се изправим пред нови изкушения и пред нови проблеми. Два примера илюстрират добре, докъде бихме стигнали, ако тръгнем в тази посока.

Любен Каравелов, един от достолепните ни и авторитетни вестникари, безапелационно определя в „Гражданин“ като „пачавра“, неговия редактор Ангелаки Савич като „браилското кречетало“, а вестниците „Жаба“ и „Хитър Петър“ са оприличени на „официалните дрипи на Тата Савич“. Друг влиятелен възрожденски деец - Григор Начович, многократно заклеявява пък в „Възраждане“ като туркофилски, а издателите му Тодор Пеев и Иван Драсов като „мидхатпашови мекерета“ и като „пиеници“. Едва ли е нужно да се потапяме още и още в журналистическите страсти от онова време. Те, за жалост, не са по-различни от онова, с което ежедневно ни залива днешната българска преса, но очевидно е, че критериите за оценка на възрожденските вестникари са прекалено емоционално обогрени. Затова, искрено се надявам дебатът, който започваме на настоящата конференция, да продължи и след нея, доближавайки ни до по-обективното и по-аргументирано реконструиране на историята на доосвобожденската ни журналистика. Дължим го на предците си, които вярваха, че с пресата и перото ще помогнат на своя народ да се пробуди. Дължим го и на днешните и на бъдните поколения българи, които трябва да опознаят и осмислят опита на своите предшественици с всичките им успехи и кусури.

-----
¹ Измежду многото публикации, посветени на българското присъствие в Браила през третата четвърт на XIX в., ще си позволя да отбележа само две от най-новите заглавия: Маждракова-Чавдарова, О. Добри Войников - в центъра на малко познати издателски и обществени инициативи в Браила. - В: Историкии, т. 2 (Научни изследвания в чест на доц. д-р Стоян Танев, по случай неговата 70-годишнина). Шумен, 2007, 146 - 161 и Проданов, Ю. Българският периодичен печат в Браила и националното движение за независима църква. - В: Литературна историография и възрожденска култура. Сборник, посветен на 65-годишнината на доц. д-р Николай Димков. Шумен, 2004, 115 - 134.